

officersskolen, var saa knusende, synes jeg, at de fleste Mennesker, der ønsker deres Børn bragt frem til en Kulturudvikling, som de mener at kunne være bekendt, maa bede sig fritaget for at faa deres Børn ind paa den Skole, og naar man erindringer Fortidens Tildragelser, kan man godt forstaa, at Aanden derude ikke altid har været hel kulturel. Det er jo sket, at unge Mennesker har taget Livet af sig, fordi Forholdene paa Skolen var uudholdelige. Det, at de ældre Kadetter tyranniserede de yngre, hørte til god Tone. En tidligere Marineminister fortalte mig en Gang, at da han som yngre Kadet kom ud paa sit første Togt, havde han faaet 6 Gange Klø, før han havde faaet Kaffe. Det var Tonen den Gang. Det er ganske vist noget siden, og Tonen er forhaabentlig — det gaar jeg ud fra — betydeligt forbedret siden. Men den Karakteristik, som det ærede Medlem fra Kerteminde gav af de nuværende Forhold, tyder paa, at almindelig Kultur egentlig ikke hører hjemme paa Søofficersskolen. Derfor er jeg ikke hel glad for den Sammenslutning, der skal ske mellem Maskinskolen og Søofficersskolen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den første vil tabe derved. Maskinfolk, som har gaaet paa denne Efterskole, erklærer — og det er ikke Selvros alt sammen —, at de føler sig Folk fra Officersskolen langt overlegne, fordi deres Uddannelse er langt solidere end den, der gives paa Officersskolen. Jeg er meget tilbøjelig til at tro det, fordi Maskinskolen, i den gamle Form i hvert Fald, havde til Hensigt først og fremmest at bibringe sine Elever almene Kundskaber ved Siden af de tekniske Kundskaber, og det gjorde den godt, det gjorde den solidt, det gjorde den udmærket.

Siden vi fik den nye Formand i 1903, har man straks mærket en betydelig Forandring, og her kommer vi ind paa det, jeg før sagde, at i det Ydre er Officers eleverne, Søkadetterne, fuldstændig præsentable, medens deres aandelige Indre vistnok lader noget tilbage at ønske, thi saa snart denne Maskinskole var gaaet over til at skulle være finere, og vi fik en Underofficersskole for sig, som skulde udanne det egentlige maskinelle Tilsyn, medens Maskinskolens Folk skulde være fødte overordnede, blev der udgivet et Reglement, ikke for Undervisningen, men for, hvorledes disse unge Mennesker skulde staa og gaa. Der er intet Tal paa Bestemmelserne i dette Reglement, men der er vistnok i hvert Fald 30 forskellige Bestemmelser derom. Jeg skal nævne een af

dem: „Det er Ingeniøreleverne forbudt at gaa med Hænderne i Lommerne samt at gaa med opsmøgede Benklæder eller opsmøget Krave paa Gaden“. Nu tænke man sig Folk, vel sagtens Officerer, som ved, hvad der er nødvendigt for at kunne præsentere sig som den verdende Officer i rigtig Stand paa Gaden, sidde og udpønske netop saadanne vigtige Regler, som der er Tale om her. En anden Bestemmelse lyder saaledes: „Det er Ingeniørelever forbudt at gaa med Sporer og Ridepisk paa Gaden, hvor ej heller andre Sager maa bæres end Undervisningsgenstande og Skøjter“. Altsaa, gaa i Byen og købe 5 varme Hveder til sin Moder, det maa de ikke. „Ingen Ingeniørelev maa lade sit Fotografi udstille offentligt“. Der sidder virkelig voksne Mennesker og beskæftiger sig med et saadant Reglement for de Folk, som skal være Officerer! Dette synes at være meget vigtigt. „Brug af Skraatobak i Land er forbudt“. Paa Søen maa de nok, men ikke i Land. „Paa Bal og til Selskabelighed er det tilladt at bære hvide Glacéhandsker“. Det er altsaa Fortrin, som vedkommende opnaar, og som de har Lov at nyde, „Ved festlige Lejligheder bæres hvid Vest“. „Ingeniørelever maa ikke deltage i offentlige diskuterende Forsamlinger; heller ikke maa de uden særlig Tilladelse deltage i Foreningers Selskabeligheder, i offentlige Festligheder, Lege eller Spil eller være Medlemmer af nogen offentlig Klub eller Forening“. „Uden forud indhentet Tilladelse er det Ingeniørelever forbudt at vise sig offentligt til Hest eller paa Cykle“. Altsaa de stakkels Mennesker maa ikke en Gang køre paa Cykle. Den Slags Reglementer har man altsaa endnu i dette Aarhundrede givet for Folk, der skulde repræsentere Landet som Maskinofficerer; hvis de ikke fulgte dem, vilde de, har man sikkert ment, ikke være i Stand til at gøre det paa en værdig Maade. Et saadant Reglement, et saadant — ja, jeg vil nødtigt bruge et Udtryk saa nedsættende, som det i Virkeligheden fortjener at faa — har man i hvert Fald ikke tidligere ment det nødvendigt at have. De Folk, der opdrages til at føre Tilsyn med Marinens Maskiner, bliver vistnok ikke bedre derved, men der er den Forskel, at muligvis er det nuværende Maskintilsyn lidt mere poleret udvendigt, medens de vedkommendes Kundskaber er noget mindre, og jeg er bange for, at de bliver endnu mindre ved den Form for Skolen, der her foreslaas.

Alt dette er selvfølgelig Forhold, som Underofficererne ikke har brudt sig om,